

migranții mergea cu picioarele nede, spre a-și iuți ămbletul și a-și economisa încălțăminte. Quâțiva bătrâni fumă din mici pipe de pământ, 'negrită prin multa întrebuintare. Copii rodea nisce coji de pâne que priimisseră de la caritatea locuitorilor din satele pe unde trecea : cu tôte quă și aqwestia nu eră mai scutiți de miseria dequătă emigranții. Unul din soții lor, băiată voiosă, își scossesse flautul din săcșior, și întonă pe drumă aria cântecului que arătarăm ; companioni seii illă însoția cu vocea.

Călătorii trecură pe dinaintea tatălui Riemann, și toți illă salutară amicalmente.

« Unde mergeți ? » întrebă bătrânulă pe ună omă în puterea etății, que ținea în brațe ună copillă allă seă de țită, pe quând altă băietellă de șesse anni, cu obrazii rumeni și bucălați, mergea tropăind pe lîngă dănsulă.

— Cânteculă nostru țî-o spune, respunse călătorulă oprindu-se.

— Mergeți la Brasilia ? illă întrebă Riemann.

— Da, da, ne ducemă la Brasilia ; aici murim de fame : pământulă ne refusă miđlăcele de viețuire. Noi mergem să căutăm fericirea într'o țerră streină, unde pretutindenă se găscă grămeđi de aură și de argintă, precum ni s'a spusă. De nu